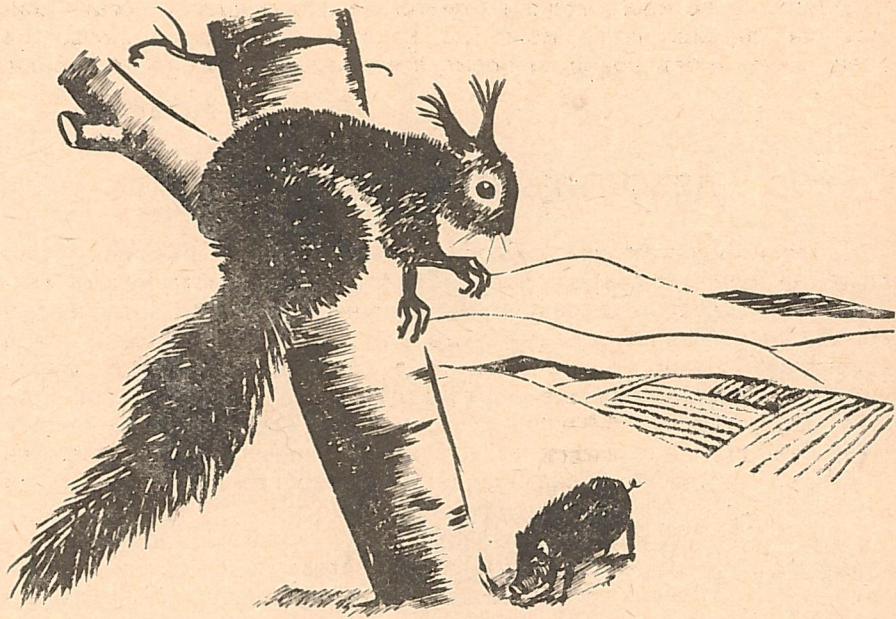

ЗАЩО СВИНЯТА РОВИ ЗЕМЯТА

Нѣкога си свинята и катеричката се сприятелили, направили си обща дупка въ гората и заживѣли заедно. Всѣки день катеричката скачала отъ клонъ на клонъ по дърветата и събирала желжди, орѣхи, шишарки и други плодове, носѣла ги въ дупката и ги трупала въ общия хамбаръ. А свинята пѣкъ презъ всичкото време се излежавала въ блатата, търкаляла се изъ тинята и чакъ надвечеръ се прибирала, нахранвала се лакомо отъ събраната наготово

храна и, както била така кална и мръсна, веднага лѣгала да спи. Сутринъ неомита хапвала набързо, излизала и хайде пакъ въ гьола, като оставяла катеричката сама да почиства, да измива жилището и да отива за храна. Дотегналъ тоя тежъкъ животъ на катеричката и най-после решила да се раздѣли завинаги съ неблагоприятната и ленива свиня.

Събрала тя единъ день сухи клечки, стъкмила си жилище отъ тѣхъ на едно високо дърво и започнала да си събира и трупана храна за зимата. Напраздно я чакала свинята и решила да я намѣри и помоли да се върне пакъ при нея. Следъ дълго скитане изъ гората, ето че я съзрѣла на дървото и я замолила да се прибере при нея, като ѝ обещала, че за въ бждеще щѣла да стане вече чиста, трудолюбива и че ще ѝ помага въ работата. Ала катеричката не приела. Дълго я увещавала свинята, но напраздно. Най-после тя я заплашила, че ще я накаже, ала какъ да я стигне като не можела да се катери? Мислила, мислила и най-после намислила. Решила да изрови съ зурлата си всичкитѣ корени на дървото и